

Prečni list: Celo leto 80 din., pol leta 40 din., četrt leta 20 din., mesečno 7 din.
 Izven Jugoslavije: Celo leto 160 din. Inse-
 rati ali oznanila se zaračunajo po dogovoru;
 pri večkratnem inseriranju primeren popust.
 Upravništvo sprejema naročnino, inserate
 in reklamacije.

Naša Straža

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo

«Naša Straža» izhaja v ponedeljek, sredo in
 petek. Uredništvo in upravništvo je v Mariboru,
 Koroška cesta št. 5. Z uredništvom se
 more govoriti vsaki dan samo od 11. do
 12. ure. Rokopisi se ne vračajo.
 Nezaprte reklamacije so poštne proste.
 Telefon interurban št. 113.

13. številka.

MARIBOR, dne 3. februarja 1926.

SK Letnik II.

J. B. Sedivy.

Umrli je apostol in svetnik.

V Pragi, na dan Mercierovega pogreba.

Mojzesu ni bilo dano, da bi pripeljal svoje ljudstvo v obljubljeni deželo. Slomšek ni doživel, da bi se njegova bratovščina sv. Cirila in Metoda izpolnila v Apostolstvo in razširila po vsem svetu, razen v njegovi škofiji. Mahnič je odšel prej v večnost, preden se je pokazalo na Hrvaškem močno in živo katoliško gibanje. Ne Strossmayer, ne dr. Krek nista videla prihoda Jugoslavije. Tudi belgijskemu kardinalu in nadškofu dr. Mercieru Previdnost ni dopustila, da bi doživel to, kar je tako vneto želel: zedinjenje pravoslavniških krščanskih narodov s katoliško Cerkvijo. Dne 23. januarja je zatislil svoje oči. Zdi se, da nobeden veliki mož v svetovni zgodovini ne more doživeti zmage tiste velike in vzvišene misli (ideje), ki jo je vrgel v svet z vso svojo ljubeznijo in z vso silo svojega uma. Popolnoma se morajo žrtvovati prav do zadnjega dihaja, takrat se še le pokaže vzvišenost njihove ideje navadnim ljudem v pravem sijaju. Ko začne njihova telesa gladati črvi, tedaj šele nastopi zgodnja pomlad za njihovo življenjsko delo in šele takrat začne nebo rositi nanj svoj blagoslov. Nič trajno velikega se ne da namreč ustvariti brez težkih žrtv.

Umrli je kardinal Mercier. Smrt nobenega vladarja ni napravila še nikdar na svet takega vtisa, kakor to žalostno poročilo, čeravno se je že več dni pričakovalo vsled obupnih zdravniških izjav. Časopisi vseh narodov, vseh držav, vseh strank, tudi najbolj brezverskih, so poročali o njem toliko in v tako pohvalnem tonu, kakor še dosedaj o nobenem človeku. Ves svet se je zavedel: umrl je škof občne, vesoljne, katoliške Cerkve; umrl je apostol, svetnik in asket. Dal je Bogu kar je božjega. Posvetil mu je svoj um in ustvaril novosholastično filozofsko šolo. Dal mu je svojo voljo, ker je vse svoje delovanje podredil božji volji; dal mu je tudi svoje srce, svojo ljubezen. Tako velika je bila ta ljubezen do Boga, da je postal tako občestveno krščanski, tako katoliški, kakor nikdo razen sv. Cirila in Metoda, sv. Frančiška Asiškega, Slomškega, nadškofa Stojana in papeža Pija XI. Tako je bil katoliški, da ni mogel biti sebičen pri uveljavljanju kat. načel. Ni se mogel omejiti samo na svojo škofijo in na svoj narod, temveč je hotel ves svet prešiniti z ljubeznijo do Boga. Kot velemoj je dobro vedel, da je to nemogoče, dokler se ne združijo pravoslavni narodi s katoliško Cerkvijo in ne prinesejo katolikom v dar tiste požrtvovalnosti, ki jo katoliki tako pogrešajo in je lastna samo Vzhodu. Zato se je s posebno vnemo oprijel dela za versko zedinjenje pravoslavniških. V njegovi škofiji se je ustanovil poseben benediktinski samostan, kjer vsi francoski menihi znajo več slovanskih jezikov in so sprejeli vzhodni obred ter se pripravljajo za apostolsko delo med pravoslavniimi. Na svoje stroške pa je vzdrževal 100 ruskih visokošolcev.

Ker je bil v dno duše katoliški, ker je dal Bogu vse, kar je božjega, je dal tudi narodu in državi, kar jima pripada. Z vso vehemenco se je med vojno uprl nemškemu nasilju, ko so Nemci vdrli čez mirno belgijsko ozemlje. Tako je pač vedno: kdor ljubi Boga nad vse, ta tudi res in v dejanjih ljubi svoj narod in da vsakemu, kar mu gre. Kdor pa hoče svoj narod bolj ljubiti kakor Boga, ga ljubi le v besedah ali pa z lepimi besedami pokriva svojo sebičnost. Med slovenskim kat. laičnim dijaštvom v Ljubljani pa se je žal našlo nekaj ljudi, ki smatrajo, da katoličanstvo ovira narodnost in so zato razcepili enotnost katoliškega dijaškega pokreta v Jugoslaviji. Ne sebe in svoje, pa tudi hrvaško in srbsko ljudstvo prešiniti s krščanstvom, smatrajo za najvažnejše, temveč to, da lahko svoj narod samostojno zastopajo na mednarodnih kongresih.

Smrt Mercierova je povzročila zlasti v pravoslavnem svetu duševni prevrat. Tisti milijoni pravoslavni Slovanov, ki so doslej slišali in čitali o katoliški Cerkvi in katoličanih samo neresnico in so se že od nežne mladosti iz šolskih knjig in časopisov navzeli mrznje do katoliške Cerkve, jo bodo spoznali ob Mercierovi smrti v pravi luči. Spoznanje pa je zelo, zelo velik korak k cerkvenemu zedinjenju. Vtis Mercierove smrti je bil tako velik, da so celo najbolj brezumni časopisi prišli iz svojega tira. Celo beograjska »Politika« z dne 26. jan. 1926, ki stoji zelo blizu framasonskim ložam, piše med drugim v članku, kjer opisuje neki Srb utise Mercierovega predavanja leta 1921, sledeče: »Mercier je govoril: »Nobenega pobožnega dela, nobenega asketskega zatajevanja in nobenega najsvetejšega junaštva ne moremo in ne smemo izvršiti popolnoma na svojo roko in izven Cerkve, ker vsa najlepša in najboljša dela dobivajo svoj pravi smisel in svojo pravo vrednost še le v rimski Cerkvi. Z besedami: »Ničesar izven Cerkve!« je končal svoj govor.«

Pisec nadaljuje v »Politiki«: »Šel sem, da vidim junaškega belgijskega prvaka, a videl sem dostojanstvenika rimske Cerkve. Ko se danes spominjam tega sivega

gospoda z inteligentnim, suhim obrazom in s toplim pogledom, ne mislim več ne na vojno, ne na Belgijo, temveč mi je neprestano pred očmi tisti njegov nepričakovani zamah z levo roko z njegovim zadnjim stavkom: »Ničesar izven Cerkve!«

Katoliški Slovenci so lahko ponosni, da je kardinal Mercier tako velik samo zato, ker se je stavil popolnoma v službo cirilometodijske ideje cerkvenega zedinjenja, ki jo je po smrti sv. Cirila in Metoda na pravi način prvi povdaryl in začel oznanjati slovenski škof Slomšek. Seveda je malo čudno, če se je ob 125 letnem Slomškovega jubileju izmed vseh jugoslovanskih listov edino

«Straža» spomnila, da je bil Slomšek prvi apostol cerkvenega zedinjenja in da je to najvažnejše v vsem njegovem delovanju. Če bi znali Slovenci dovolj ceniti svoje velike moze, bi že bilo lansko leto, zlasti pa sedaj ob Mercierovi smrti, zavoljo Slomška slovensko ime znano po vsem svetu.

Sloveniji in Jugoslaviji treba izobraženstva, a ne ozkosrčnega, brezverskega in versko mlačnega ali samo katoliško pobarvanega, temveč nekaj globoko naobraženih mož, prešinjnih s cirilometodijskim Mercierovim in Slomškovim duhom. Ali bo kat. dijaštvo to razumelo?

Napovedovanje volitev.

Mnoga znamenja kažejo, da ni daleč do novih volitev. Radič že dolgo časa napoveduje volitve, a to še ne bi bilo posebnega pomena, ker je jasno, da on volitve v veliki zrelosti želi. Bolj pomembno je to, da je tudi radikalski veterani Aca Stanojevič prišel do zaključka, da so volitve edini izhod iz vseh zagat. Skušal je Nastasa Petroviča spraviti s Pašičem, da ne bi neodvisni radikali pri volitvah Pašičevi stranki delali preglavic.

Neodvisni radikali

so pa odločeni za ostri boj s Pašičevo stranko in te dni bodo začeli izdajati v Beogradu svoje glasilo »Radikal«. Nastasa Petrovič je že začel z agitacijo po južni Srbiji.

V skupščini

je pri volitvah odbora za vojne odškodnine opozicija zapustila dvorano v znak protesta proti teptanju principa proporcionalnosti. V odbor sta prišla dva radikala. — Danes se začne proračunska razprava.

Radikali in radičevci.

Radikali upajo, da Radiča med proračunsko razpravo ne bo v Beograd. Zeljno pričakujejo njegov odhod v inozemstvo. S pomočjo radičevcev bi radi gladko sprejeli proračun, potem pa najbrž razpustili koalicijo. Zelo jih skrbi Radičeva grožnja, da bo nastopil proti notranjemu ministru pri proračunski debati. Pašič se je že ponovno posvetoval

z ministrom Gjurčićem glede notranjega ministra in njegovega spora z Radičem.

Finančni minister.

V političnih krogih se govori, da bo fin. minister Stojadinović po svojem prihodu iz Amerike odšel v London, kjer bo stopil v razgovore o medsebojni ureditvi sodišč.

O njegovih uspehih v Ameriki so mnenja prav različna. Pozitivno je doslej samo to, da je zvedel, koliko smo sploh dolžni. Dolgovi znašajo v naši valuti okroglo 35 milijard.

Ministrski svet.

Pašič je v ponedeljek sklical po daljšem odmoru sejo ministrskega sveta. Trgovinski minister dr. Krajač je poročal o mednarodni razstavi v Filadelfiji. Razstava bo otvorena 1. junija. Ker sta Anglija in Francija sklenili, da se razstave oficijelno ne udeležita, je naša vlada začasno ustavila vsa pripravljala dela za to razstavo.

Prometni minister Krsta Miletič je poročal o stanju prometa, zlasti o stanju državnega plovbnega parka.

Na Semmeringu se sestane danes posebna konferenca interesiranih držav, ki bo razpravljala o tarifnih s posebnim ozirom na jadranska pristanišča. Te konference se udeležijo Jugoslavija, Čehoslovaška, Avstrija in Italija. Na tej tarifni konferenci in nje rezultatih je življenjsko interesirana Italija. Nemčija je namreč svoje železniške tarife tako znižala, da so tarife za Čehoslovaško in Avstrijo cenejši za Hamburg, kakor pa za Trst in Reko.

Politične beležke.

Pred razčiščevanjem sporov med RR zavezniki. — Politični položaj je še trenutno miren, akoravno se je vrnil Pašič. Zadnja nedelja je bila dan raznih zborovanj in je imela vlada samo eno sejo. Akoravno je politični položaj v nespremenjeni obliki, vendar se zamore spremeniti vsak trenutek in se lahko pojavijo novi momenti in razčiščevanju spora med radičevci in radikali. Posebno ne bodo radikali pozabili Radiču, kako se je držal in nastopal proti radikalnim ministrom v času Pašičeve odsotnosti. V Beogradu še vedno smatrajo za nekako čudo, ker jo je popihal iz prestolnice Radič baš v času, ko se je vrnil Pašič. Na nedeljski seji je vlada razmišljala ravno o Radičevem pobegu, Radič je zboroval zadnje dni v Sarajevu ter Dubrovniku in se bo vrnil iz Dalmacije v Zagreb. V času Radičeve odsotnosti se bo Pašič odločil, ali se naj osvoji Radiča začasno, ali za vedno. Ravno v tem tiči ključ sedanjega političnega položaja. Radičevci in radikali so vodili nekaj mesecev zakulisno borbo, kako bi se eni kakor drugi dokopali do volitev. Ko so pa uvideli, da se noče izročiti z merodajnega mesta nobenemu volilni mandat, začeli so zopet z polževim delom v narodni skupščini. Kot pogoj za nadaljevanje parlamentarnega dela so stavili radikali zahtevo: Radič ne sme biti še nadalje minister. Z ministrskega fotelja bi se napodilo Radiča na ta način, da se ga odpošlje kam v inozemstvo, med tem časom bi se izvršila rekonstrukcija kabineta in Stipico bi se postavilo pred izvršeno dejstvo. Vladna koalicija se sicer trudi na vso moč, kako bi predstavila na zunaj odnošaje med RR kot lojalne ter solidne, a kljub temu opazuje vrvenje in vretje v RR vladnih vrstah vsa javnost. Sicer je tudi res, da se razdor RR koalicije po Pašičevem povratku ne kaže tako zelo javno, kakor v dobi njegove odsotnosti, a je to trenutno zatišje tem nevarnejše, ker Radič ne zna in noče molčati.

Značilen govor Davidoviča v Nišu. Dne 3. t. m. se je vršilo v Nišu veliko zborovanje Davidovičeve demokratske stranke, na katerem so govorili Davidovič, Voja Veljković in poslanec iz Niša Agatanović. Značilen je bil za sedanji položaj, ko so radikalski listi prej pisali o željah demokratov po vstopu v vlado, Davidovičev govor, ki oznanja ostro opozicijo njegove stranke in najostrejšo kritizira sedanji režim. Davidovič je med drugim govoril: »Imamo vlado, sestavljeno iz dveh strank. Nazivamo jo koalicija, drugi pa vlado narodnega sporazuma; opozarjam pa samo na zadržanje prosvetnega ministra napram finančnemu in notranjem kolegu, iz česar se vidi, da stoji sporazum na

slabih nogah ter se vlada lahko imenuje vlada nesporedna. Politika sporazuma je politika Srbov, Hrvatov in Slovencev; to ideja je naša stranka prva sprejela in radi nje smo bili tolikokrat oklevetani. Toda mi smo šli naprej, trdno prepričani, da se ta ideja obvaruje samo s sporazumom. Ta sporazum smo želeli in uverjeni smo, da delamo dobro tako. — Danes nas v imenu sporazuma upravljajo dve stranki. In naši najgorčenejši protivniki hodijo danes med narodom ter hvalijo ono, kar smo hoteli mi in radi česar so nas kleветali. Politika sedanje vlade je delitev velikih in uglednih službenih mest. V teku osmih mesecev sporazumaške vlade so se samo v tem sporazumeli. Sefa obeh strank drugih obljub nista držala. Demokratska stranka do danes še nobene obljube ni pogazila. Zato bi hoteli naši nasprotniki naše sodelovanje, verujoč, da bi držali našo besedo. Današnji čas zahteva od »sporazuma«, da pokaže rezultate svojega osem mesečnega delovanja. Ni jih nikjer. Tiskovni zakon je sramota za današnji čas — slabšega ni na celem svetu. Tiskovna svoboda je na najbrutalnejši način zadušena. Zakon o invalidih je sramota za nas. Na otrokih mrtvih borcev se danes delajo v proračunu prihranki. Zakon o poljedelskih kreditih je slab v znamenju brezmišne politike. Notranji minister je lahko edini zadovoljen. Iz njegovih zaporov pridejo ljudje ali v bolnico ali pa na pokopališče. Korupcija in obogatitev najvišjih uradnikov je obilje današnjega režima. Dokler bo vladal ta režim v državi, ne bo v njej miru in reda. Ne govorim iz zavisti, da bi čimprej prišel na upravo države, govorim iz občutka. Ne vemo danes, kaj bo jutri. Pustili smo vlado sem mesecev mirno delati, da vidimo rezultate. Ker se je pa režim odlikoval z najgršimi podlostmi, ne moremo več ostati mirni. Demokratska stranka bo pričela najljutejši boj proti vsem, ki ne spoštujejo edinstva države, naroda in obširne samouprave in pozvala bo na odgovornost krivce sedanjih obupnih razmer.«

Radič v Sarajevu. Ze zadnjič smo poročali, da se je pripeljal Radič iz Beograd v Sarajevo, kjer je bil sprejet na kolodvoru, on sam je tamkaj govoril, nato pa pregledal sarajevske šole in razne kulturne ustanove. V nedeljo je bilo politično zborovanje, na katerem je govoril Radič kot predsednik HSS. Radičev »Jutranji list« beleži, da se je udeležilo sarajevskega shoda 15 tisoč oseb. »Hrvat« pravi 1500. »Zagreber Tagblatt« jih je naštel 2000. Kakor v Ljubljani in Mariboru so poslušali v Sarajevu Radiča največ radovedneži vseh strank. Radič je govoril dolgo — — — dolgo — — — a povedal ni nič novega. Same stare fraze o važnosti sporazuma, o nedostatkih uprave pod vlado, v kateri sedi on sam. Govoril je nadalje o vojnih in študentskih, katerim ni nikdar dovolj denarja, o svojem sestanku z

še nista pomirila, gledala sta se kot dva razdražena purana in komaj so ju pred bolnico izložili, že sta skočila pokonci ter si zopet segla v lase, obkladajoč s krepkimi priimki osobje in stražnike, ki so ju hoteli razdružiti. Z največjo težavo so ju spravili narazen in pomirila sta se še le pozneje, ko se jima je alkohol že iz glave izkadiril.

Društvo kmetijskih strokovnjakov za Slovenijo, sekcija Maribor, ima v četrtek, dne 4. t. m., ob 19.30 zvečer družabni sestanek svojih članov v posebni sobi gostilne »Vinski hram« v Vetrinjski ulici. Tovariš Priol, profesor sadjarstva, bo imel velezanimivo predavanje o svojem poučnem potovanju na Holandsko. Pridite vsi!

Narodno gledališče. Sreda, 3. februarja, ob 20. uri »Evangeljnik« ab. D (kuponi). Četrtek, 4. februarja, ob 20. uri »Stambulska roža« ab C (kuponi). Povišane cene. (Gostovanje Mitrovičevih). Petek, 5. februarja, ob 20. uri »Stambulska roža« ab. B (kuponi). Povišane cene. (Gostovanje Mitrovičevih).

Poceni meso. V četrtek, dne 4. t. m. od 8. ure naprej se bo na prosti stojnici v uti pri mestni klavnici prodalo približno 140 kg svežega svinjskega mesa s slanino vred po ceni 12 dinarjev za 1 kg. Prodaja samo na konsumente po 1—2 kg.

Dobrodelna tombola. Osrednje društvo nižjih pošt-nih in brzojavnih uslužbencev, podružnica Maribor, priredi dne 2. maja t. l. na Glavnem trgu v Mariboru veliko dobrodelno tombolo. Čisti dobiček je namenjen podpiranju vdov, sirot in bolnih pošt-nih uslužbencev. Prosimo druga društva, da upoštevajo to humanitarno prireditev in opuste tega dne morebiti nameravane prireditve.

LISTEK.

Mali svet naših očetov.

Roman treh delih. Spisal Antonio Fogazzaro.

Prevod iz italijanščine.

XII. poglavje.

Prikazni.

103

Na večer istega dne se je sešla prav izbrana druž-bica v markizinem rdečem salonu. Pasotti je s silo privlekel s seboj svojo nesrečno ženo in skoraj s silo Giacomona Puttinija, ki se je zaman upiral oblastnim zahtevam cenjenega gospoda kontrolorja. Prišla sta tudi župnik iz Purie in Paolin, oba iz radovednosti, kakšen vtis je napravil žalostni dogodek v Orii na stari, marmornati obraz. Paolin je privlekel s seboj dobrega Paolona, ki se je tudi rahlo upiral kakor kak velik kozel. Prišel je markizi vdani župnik s Cime, prišel je upravitelj iz Caravine, ki je bil z vsem srcem vdan Francu in Luizi, toda kot duhovnik v Cresognu je moral imeti gotove obzire do svoje sovražnice.

Sprejela je vse z običajnim, ravnodušnim obrazom, z običajnim, brezbržnim pozdravom. Poleg sebe na zofo je posadila gospo Barbaro, kateri je njen gospodar prepovedal, da bi se količkaj dotaknila dogodkov v Orii. Markiza je sprejela od drugih izraze spoštovanja ter stavila Paolinu in Paolonu običajna vprašanja o njunih cenjenih ženah. Veselilo jo je, ko je čula, da se počutita Paolin in Paolon dobro, prekrizala je roke na trebuhu ter častljivo molčala nasproti polkrogu svojih dvorjanikov. Ko Pasotti ni videl Frienda, je takoj povprašal po njem s skrbnim zanimanjem. »In Friend? Ubogi Friend! Če bi ga imel v krempljih s o l u s c u m s o l o,« to rečavo pošast, ki je raztrgala njemu hlače, njegovi ženi pa krilo, bi ga z velikim veseljem zadavil. Friend je bil že dva dni bolan. Vsa skupščina je sočustvovala in obžalovala dogodek, na tihem pa so vsi želeli, da bi preklicano ščene poginilo. Ko je Pasottijeva videla, da je toliko ust govorilo, da so obrazi postali potrti, a ni slišala nobene besede, je mislila, da govorijo o Orii. Obrnila se je k svojemu sosedu Paolonu ter ga vprašala z očmi, med tem pa je odprla usta in pokazala z prstom proti Orii. Paolon je zanikal. »O psu govorijo«, je rekel. Gluha reva ni ničesar razumela, rekla je »oh!« in za vsak slučaj naredila potrt obraz.

Friend je preveč in predobro jedel, imel je ostudno bolezen. Paolin in župnik iz Purie sta dajala skrbne nasvete. Upravitelj iz Caravine je izrazil nekje zmerno mnenje, da bi bilo najboljšje, če bi ga vrgli v jezero s svojo gospodarico na vratu. Med tem, ko so s takim zanimanjem govorili o hišni živali, je mislil na spačeno, smrtnobledo Luizo, kakršno je videl zjutraj, ko je kot blazna branila zabiti krsto in jo odnesti, in potem, ko je na pokopališču lastnoročno vrgla prst na svojo hčerko ter rekla, naj jo pričakuje, da bo kmalu prišla in legla k njej, in ba bodo to njuna nebesa.

Četudi so z zanimanjem govorili o garjevem Friendu, so bili vendar v dvorani strahovi umrle deklice in obupane matere. Ko ni nihče ničesar več vedel povedati o psu ter je nastala za trenutek tišina, so vsi slišali, da sta obe blede prikazni zahtevali, naj govore o njih. In

Udobnosti svetlobe v domu.

Dovoljna in dobra razsvetljava poveča udobnost v stanovanju. Ali niti je ne sme luč bliščeti. Zaradi tega morajo biti žarnice vedno obdane z odgovarjajočim steklom ali tkanino. Kjer pa tega ni mogoče, naj se uporabljajo vsaj žarnice z motnim ali še bolje z opalnim steklom.

OSRAM

vsakdo ju je videl v očeh osebe, ki ju je ljubila, v očeh gluhe Pasottijeve. Njen mož je hotel stvar okreniti proč, zato je razvil pred gospodom Giacomom neko vprašanje o taroku. Nekdo, ki meče, ima tri karte, tri figure, damo in dva konja ter poleg tega še škisa, kaj naj naredi? Ali naj vrže ven damo ali konja? Gospod Giacomo je začel težko sopihati, napenjal je debela lica in veliko belo ovratnico. »Ne, cenjeni gospod kontrolor, ne. Pustite me. O damah mi ne govorite in konjev sem se vedno gibal!« Ostali tarokisti so se vneto lotili problema. Prikazni so umolknale in vsi so se oddahnili.

Ura je bila devet. Običajno je vstopil ob devetih služabnik z dvema prižganima svečama, ter pripravil mizico za tarok v kotu dvorane med veliko pečjo in zapadnim balkonom. Tedaj se je markiza dvignila ter rekla s svojo zaspano ravnodušnostjo:

»Izvolite.«

Dva ali trije navzočni so odgovorili: »prosimo«, ter so začeli igro v treh ali štirih.

Stari služabnik, zvesto vdan Francu, je ta večer omahoval, ali naj bi nesel luč, ali ne. Ni se mu zdelo mogoče, da bi gospodarica in gospodje imeli pogum igrati. Ko je bilo že pet minut čez devet in še ni vstopil, si je vsak po svoje razlagal to zakasnelost. Preden so vstopili v hišo, je Paolin branil napram upravitelju mnenje, da nocoj ne bodo igrali. Zmagoslavno je pogledal svojega nasprotnika, isto je storil tudi Paolon, ki se je iz solidarnosti veselil, da je imel Paolin prav. Pasotti, ki je bil prepričan, da bodo igrali, je začel kazati znake nemirnosti. Ko je bilo sedem minut čez devet, je prosila markiza upravitelja, naj pozvoni. Ta je vrnil Paolinu zmagoslavni pogled ter mu dodal, kolikor je mogel, vse nemo zaničevanje do starke.

»Priravite«, je rekla služabniku.

Kmalu nato je vstopil z dvema svečama. Tudi na dnu njegovih jeznih oči je ležala prikazen mrtvega otroka. V tem ko je postavil na mizico svečnika, igralne karte in slonokoščene ploščice, je nastala v dvorani ona tišina pričakovanja, ki je navadno nastala, preden je markiza vstala. Toda markiza ni kazala, da hoče vstati. Obrnila se je k Pasottiju in mu rekla:

»Gospod kontrolor, če želite igrati . . .«

»Markiza«, je naglo odgovoril Pasotti, »navzočnost moje žene naj vas nikar ne zadržuje, da ne bi odigrali svoje igre. Barbara igra slabo, a se zelo zabava z gledanjem.«

»Nocoj ne bom igrala«, je odgovorila markiza. Njen glas je bil mehek, toda »ne« je bil trd.

Tavžent rože, lipov cvet duhteč,
Ajbiš tudi mnogemu je všeč,
Vendar zdaj spoznal je svet:
»RUDDHA« čaj je cvetov cvet!

Priporočila se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za poljske križe

si mnogi želijo Kristusove podobe (korpuse). Da ustreže ljudem, jih je oskrbela Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se dobijo po sledečih cenah: 65 cm veliki po 550 din., 75 cm veliki po 600 din., 80 cm veliki po 700 in 800 din., 90 cm veliki po 800 din., 100 cm veliki po 950 din. in po 1280 din., 120 cm veliki po 1700 din.

Stenski križi

z leseno podobo (korpusom) stanejo: Velikost 20 cm po 42 in 77 din., 25 cm po 55 in 90 din., 30 cm po 77 in 100 din., 35 cm po 95 in 115 din., 40 cm po 140 din.

Stenski križi

z kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih po 4, 12, 18 in 24 din.

Stoječi križi

z kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih in izpeljavah po 22, 24, 28, 30 in 36 din. Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se topijo prikoroka, da si vsak, kdor kake potrebuje, iste kupi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zivinozdravnik

P. Miklavčič

stanuje od 1. februarja t. l. dalje v Mariboru, Beograjska ulica 8 (tik artilerijske vojašnice).

Suha bukova drva v vagonih so na prodaj. Naslov v upravnistvu. 43

Vino prodaste staro ali novo, ako pošljete takoj vzorec in zadnjo ceno postavno kolodvor na skladišče ljutomerskih vin, Zagreb, Prilaz 35. 607

ČAJNA ROČKA
modra
Čaj za dame
mila, cvetna, ne razburjajot a,
lakoimenovana
Raska čajna mešanica
posebno primerna za pripravo
samovarju,
ker tudi pri daljšemu vlečenju
ne postane grenka.

Prodajam na drobno:

Jamčeno pristno svinjsko mast I. vrste po 24 D, I. vrste špeh od pitanih prašičev ter salo po najnižjih dnevnikih cenah.

Svinjske kareje brez priklade po 20 D.

Prašiče-špearje tudi posamezne na zasebnike od 14.50 D naprej.

Zaklane prašiče-špearje, cele ali polovice s kožo ali brez, po želji 16 D, 16.50 D.

Vse vrste prekajenega in svežega mesa, kakor tudi salame in vsakovrstne klobase, narezek, klobasice, klobase za peči, jetrne in krvave klobase lastnega, priznane izvrstnega izdelka po brezkonkurenčnih cenah.

RUDOLF WELLE, Maribor — Krčevina

tovarna klobas in prekajenega mesa

podružnica: Gosposka ulica št. 23.